

andet – hvis der er så megen skepsis, at man ikke kan bakke den del af vores forslag op – i det mindste kan komme igennem med at give forsøgsmuligheder på området. Jeg håber, ministeren vil tage sine egne ord om at give kommunerne nogle muligheder alvorligt og vil støtte, at man får gennemført forsøg på området og får nogen erfaring med hensyn til, hvordan det vil virke i praksis. Det ville også være gavnligt for debatten, hvis vi fik iværksat et forsøg i én eller flere kommuner og dermed fik nogen erfaring at arbejde ud fra.

Der er flere, der har været inde på økonomien i forslaget, og lad mig endnu en gang understrege, at med dette forslag bevarer kommunerne den økonomiske styring. Det er kommunerne, der bestemmer de tilbud, der gives, og begrænsningen ligger jo kun i, at folk skal være ude af ventelisten for at få de rettigheder.

Sagen er, at frit valg-ordningen giver en meget større fleksibilitet for familierne, fordi de får andre muligheder, og også for kommunerne. Her vil jeg gerne gøre ordførerne opmærksom på, at f.eks. Københavns Kommune nu har fået lov til at gennemføre forsøg, hvor man netop ikke skal lade børnefamilier stå på venteliste, hvis de ønsker at få et tilskud til en privat pasningsordning. Det sker ud fra den argumentation, at børnetallet stiger i en periode for så igen at falde, og det sker ud fra den argumentation, at det er vanskeligt at etablere nye institutioner. Københavns Kommune har altså ønsket at få nogle flere muligheder for at skabe fleksibilitet i pasningsordningen, og jeg synes, det bør gøre indtryk, at kommunerne altså efterlyser forskellige, fleksible muligheder.

Jeg må sige til den socialdemokratiske ordfører, fru Inger Bierbaum, at jeg er meget forundret over de holdninger, der kom til udtryk vedrørende børns pasning i hjemmet: at det eneste hensigtsmæssige for børn er at komme i et kommunalt pasningstilbud, fordi det er det eneste sted, hvor der er en pædagogisk udfordring og samvær med andre, og at det ikke vil være hensigtsmæssigt for børn, hvis de ikke deltager i et sådant tilbud. Jeg synes, det er helt utroligt at skulle høre sådanne tilkendegivelser fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg synes, det er en hån mod de familier, der i dag selv tager vare på børnepasningen og gør en stor indsats, og jeg tror faktisk, at familierne, far og mor fuldt ud er i stand til give deres barn eller børn

den udvikling, de påvirkninger og den motivation, børnene har brug for.

Jeg skal sige til bl.a. hr. Jens Heimburger, at der ligger jo i lovforslaget – det er også et svar til hr. Anders Samuelsen – en meget konkret anvisning af, at der skal være en begrænsning ved antallet af tilskud på maksimalt tre, og at man naturligvis aldrig skal kunne få en højere indkomst end det, der svarer til dagpengesatsen. Men jeg vil meget gerne diskutere andre tekniske detaljer med kollegerne.

Jeg har hermed kommenteret nogle af de væsentligste bemærkninger, der har været til lovforslaget, og jeg vil slutte af med at sige, at jeg har været glad for de meldinger, der er kommet, og jeg har været glad for de positive ønsker om, at vi fortsætter med at diskutere, hvad der er de rigtige muligheder at give kommunerne og børnefamilierne. Men det afgørende for os i Venstre er, at det er altså familiernes, borgernes valgfrihed, der skal gå forud for de kommunale rammer, og med dette forslag ønsker vi jo netop at give mulighed for en bred vifte af tilbud på området – at der bliver flere valgmuligheder, at der bliver et større udbud.

Med de bemærkninger siger jeg tak for tilkendegivelserne fra ordførernes side.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg har to spørgsmål til ordføreren for forslagsstillerne.

Det ene spørgsmål er: Hvorfor lægger man et maksimum ind på tilskud til tre børn? Hvorfor er det lige tre børn, der skal være grænsen? Hvorfor skal børnefamilier, der har mere end tre børn, ikke have lov til at have tilskud til nummer fire, fem, seks, syv eller flere? Hvorfor lægger man den grænse? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går på, at jeg hørte ordføreren sige henvendt til socialministeren, at Venstre håbede, at man i det mindste med forslaget her kunne opnå, at der nu blev startet nogle forsøgsordninger rundt omkring i landet.

Jeg vil godt spørge ordføreren helt præcist: Hvilke dele af forslaget er det, der ikke allerede i dag kan lade sig gøre ude i kommunerne? Hvad er det for elementer i lovforslaget, som ikke allerede i dag er gældende i alle kommuner, eller som ikke allerede i dag kører som forsøgsordninger i visse kommuner?